

Ušlechtilá myšlenka

Taková ušlechtilá myšlenka, která přešla v čin, jenž se dočkal své realizace se zrodila v komunitě sester bosých karmelitek, které ještě před nedávnem sídlily v klášteře na pražském Hradčanském náměstí, odkud se v roce 2020 přestěhovaly do areálu někdejšího zemědělského dvora v obci Drasty, která patří pod část města Klecany v okrese Praha – východ. A právě tento celý areál sestry koupily v roce 2018 za účelem nejen vybudování svého nového domova, ale také i s onou ušlechtilou myšlenkou vybudovat zde veřejný lesopark, ale to není zcela vše, neboť klášterní areál se stane i místem pro všechny, kteří touží po potřebě načerpat onu duchovní sílu, která se nám všem, v tom neskutečně rozbouřeném a současně přetechnizovaném a nesmyslně hektickém světě stále vzdaluje. A na to, jak se jim v jejich díle daří, jsem se zeptala sestry Marie.

Sestro Marie, od té doby, co jste tuto usedlost zakoupily, uběhly již čtyři roky, jak se vám za tu dobu podařilo pokročit ve vašem díle?

Od roku 2018 jsme začaly jezdit do Drast na brigády - nejdřív samy, později jsme začaly organizovat i velké brigády. Čekalo nás opravdu hodně práce. Místo bylo v hrozném stavu, vypadalo to, že se kdosi rozhodl udělat z Drast jednu velikou skládku, která později zarostla náletovými dřevinami. Zaměřovali jsme se tedy na odstranění skládek a kultivaci celého pozemku, což se již z velké části podařilo.

A dokonce se vám povedlo najít i stavební firmu, která již notnou část stavby opravila, že? Ano.

Stavební firma pak rekonstruovala tzv. Panský dům, který bude sloužit hostům. Nyní v tomto domě – Domě Navštívení – bydlí naše komunita. Uvolníme ho hned, jak dostavíme nejdůležitější části kláštera. Další opravenou budovou je bytový dům, kde už nyní bydlí přátelé naší komunity, kteří se chystají věnovat budoucím hostům. V říjnu roku 2021 pak začala stavba kláštera a veřejné kaple sv. Terezie.

Jak jste již v jedné z odpovědí zmínila podíleli se sestrami společně s firmami a dobrovolníky na přestavbě tohoto areálu, takže vám nedělá žádný problém vzít do ruky křovinořez, zednické kladívko, kolečko či se posadit za volant traktoru, takže se dá říci, že fyzická práce je pro vás možností psychického odpočinku, nemýlím se?

Možnost fyzické práce jsme skutečně uvítaly. Vnímáme, že je pro člověka přirozená, a třeba takové sekání je pro mě osobně odpočinkem od práce na počítači a množství komunikace.

Musím, ale zmínit, že nic z toho by nebylo možné realizovat, kdyby Vás nepodporovalo množství dárců, nyní například v rámci sbírky na portálu Donio (www.donio.cz/dostavba-klasterneho-arealu-v-drastech). Počítali jste s takovým ohlasem mezi dárci, nebo vás to hodně překvapilo?

Podpora od dobrodinců je pro nás opravdu velice důležitá a její míra nás nepřestává překvapovat. Je to pro nás často až dojemné a cítíme to také jako velkou zodpovědnost.

Váš řád změnil své sídlo na Hradčanském náměstí po dlouhých dvou letech. Jak vás tato změna obohatila?

Přestěhování na okraj Prahy nás obohatilo v mnoha ohledech. Samotný proces stěhování a obnovy Drast, při kterém máme výjimku z klauzury, nám umožňuje blíže se seznámit s mnoha dobrými lidmi a navázat nové vztahy. A bydlení v Drastech třeba mně osobně přináší nový pohled na Boha-Stvořitele a nové setkávání s Ním skrze krásu Jeho díla.

Všechny řády jsou dodnes pro širokou veřejnost obklopeny, jakousi aurou tajemnosti, ale o vašem kontemplativním řádu je známo, že povoláním sester je modlitba, neboť se modlíte za všechny lidi na světě, za všechny, kteří trpí nebo žijí osamocně. Bylo to právě kvůli modlitbě, že jste se rozhodly opustit hlučné Hradčanské náměstí a začít budovat nový domov v obklopení ticha a klidu přírody?

Ano, hlavním důvodem pro nás bylo to, abychom mohly co nejplněji žít naše povolání. A jeho základní hodnotou je právě modlitba. Na Hradčanském náměstí pro nás byl náročný jednak narůstající hluk z okolí, jednak velmi malý venkovní prostor. Ticho a prostor jsou pro kláštery s papežskou klauzurou (tedy bez možnosti z areálu vycházet) hodně důležité. Jak pro duchovní život, tak pro zdravé lidství, které je s duchovním životem nerozlučně spjaté.

Takový proces budování je ale velmi náročný po všech stránkách, zvláště, když jste v papežské klauzuře. Určitě jste musely žádat o povolení samotného papeže Františka, že?

Přímo o povolení papeže jsme žádat nemusely, ale bylo potřeba dostat dovození od vatikánské Kongregace pro instituty zasvěceného života.

Vaším novým domovem se stane nově vybudovaný klášter, ale ještě je třeba, aby byly všechny budovy slavnostně požehnány a byla uzavřena klauzura. Znamená to tedy, že nebudete moci z jeho prostor vycházet mezi lidí?

Už na podzim roku 2023 se možná přestěhujeme do části kláštera, která bude opravená, ale dokud nebude klášter hotový celý, včetně veřejné kaple sv. Terezie, budeme dále žít bez klauzury. Teprve po jejím uzavření se budeme vracet k našemu standardnímu způsobu života, k němuž patří mj. to, že klauzuru kromě vážných důvodů neopouštíme. Je to prostředek, který nám napomáhá uskutečňovat naše povolání a žít životem modlitby. S návštěvami se pak setkáváme v tzv. hovornách – místnostech, které jsou k tomu vyhrazené.

Můžeme tedy říci, že na život v klauzuře nestačí jen lidské rozhodnutí, ale je potřeba i notná dávka psychické dispozice. Nemýlím se?

Ano, máte pravdu. Nicméně úplně základní je být k takovému způsobu života povolán Bohem. To pak člověku dává onu potřebnou dispozici a schopnost takto žít.

Součástí vašeho klášterního areálu bude i lesopark, v němž bude i několik herních prvků pro děti, zůstane jen u nich, nebo plánujete i nějakou tělocvičnu v přírodě pro seniorské milovníky pohybu či turistickou trasu po jeho okolí?

Již nyní je součástí lesoparku altán, kde už proběhlo několik setkání a kde je také možnost grilování. Herní prvky pro děti by měly být spíše jen doplňkem v přední – „společenské“ – části lesoparku. Zadní část by měla být více modlitební a bude v ní umístěna křížová cesta. Jiné prvky zatím v rámci lesoparku ani jeho okolí neplánujeme.

A kdy asi tak zamýšlíte celý areál společně s klášterem dokončit?

Dokončení celého areálu je hodně závislé na finanční situaci. Kdyby se nám podařilo sehnat dostatek prostředků, mohl by být celý klášter hotový do konce roku 2023, jinak to bude později. Dobu dokončení vedlejších prací a menších domů si netroufám odhadovat.

Děkuji za rozhovor.

Britské listy, Soňa Svobodová